

Література

1. Господарський кодекс України від 16 березня 2003 року № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18. – Ст. 144.
2. Про транспорт: Закон України від 10.11.1994 // Відомості Верховної Ради України – 1994. – № 22 – Ст. 169.
3. Про транспортно-експедиторську діяльність: Закон України від 01.07.2004 // Відомості Верховної Ради України – 2004. – № 19 – Ст. 264.
4. Цивільний кодекс України: коментар / За заг. ред. Є. О. Харитонова, О. М. Калітенко. – Харків: Одиссей, 2010. – С. 846.

УДК 341.06. (043.2)

Вінницька Н. А., студентка,
Інститут заочного та дистанційного навчання,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Козирева В. П., к.ю.н., доцент

ГОСПОДАРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ОФШОРНИХ КОМПАНІЙ

Правові засади діяльності офшорних утворень складаються із загального національного законодавства, яке визначає умови здійснення господарської діяльності, а також законодавства, що стосується компаній зі спеціальним статусом. Сьогодні для офшорних утворень в різних країнах існує велике розмаїття правових форм ведення господарської діяльності. Найчастіше використовується така форма ведення офшорного бізнесу, як компанія з обмеженою відповідальністю (корпорація), але ще й досі продовжує діяти і така правова форма, як підприємство з повною відповідальністю (товариство) [4, с. 64].

Корпорація – це форма організації підприємницької діяльності, що передбачає часткову власність. Таким чином, створена на засадах обмеженої відповідальності, дозволяє захистити власне майно підприємців [2].

Товариство – це підприємство, учасники якого відповідають по своїх зобов'язаннях всім належним їм майном. Існує декілька різновидів товариства та корпорації, визначених законодавством. У офшорах використовуються компанії з обмеженою відповідальністю; змішані товариства (командитні); міжнародні ділові компанії; звільнені компанії; нерезидентні компанії; компанії зі спеціальним статусом; трасти [4, с.64-66].

Компанія з обмеженою відповідальністю (limited liability company) – це підприємство, яке за своїми зобов'язаннями відповідає належним

йому майном. І ця відповідальність є, за загальним правилом, повною (відшкодування всіх заподіяних збитків), якщо тільки за даним видом зобов'язань не передбачено обмеженої відповідальності. Поняття ж «обмежена відповідальність» тут означає, що при зверненні стягнення на майно товариства за його боргами, пайовик втрачає лише свій пай (внесок), а на решту його майна ця відповідальність не поширюється (наприклад, при банкрутстві товариства).

Командитне товариство (*limited partnership*) – це товариство, в якому разом з одним чи більше учасників, які здійснюють від імені товариства підприємницьку діяльність і несуть відповідальність за зобов'язаннями товариства всім своїм майном, є один чи більше учасників, відповідальність яких обмежується вкладом у майні товариства (вкладників).

Міжнародна ділова компанія (*international business company or international business corporation (IBC)*) – це офшорна компанія, створена відповідно до законодавства деяких країн, як неоподатковуваних компанії, яка не має права займатися бізнесом в тій юрисдикції, в якій вона зареєстрована [2].

Звільнена компанія (*exempt certificate*) – це компанія, зареєстрована за загальним законодавством (як правило, у формі корпорації), що отримує спеціальне звільнення від оподаткування в обмін на зобов'язання не вести підприємницької діяльності на території держави реєстрації та з її резидентами [4, с. 66].

Нерезидентна компанія (*non-resident company*) – це компанія, яка в юрисдикції її реєстрації розглядається як нерезидентна в цілях оподаткування або валютного контролю [3].

Компанія зі спеціальним статусом (*qualified company*) – це компанія з оподатковуваними доходами в країні реєстрації. Однак вони можуть бути або звільнені від сплати конкретних видів податків, або до них застосовуються особливі пільгові правила оподаткування, якщо їх діяльність відповідає яким-небудь особливим вимогам загального або спеціального законодавства [3].

Траст – це система відносин, при якій майно, що спочатку належить засновнику, передається в розпорядження довірчого власника (керуючого або піклувальника), але дохід з нього отримують вигодонабувачі (бенефіціари). Засновник (який може одночасно бути і вигодонабувачем і/або, у ряді випадків, керуючим) в рамках спеціальної угоди передає належні йому цінності під контроль піклувальника, який зобов'язаний здійснювати з ними операції, що приносять вигодо набувачам максимальний прибуток або відповідні іншим інструкціям засновника. Існує лише у загальному праві [1].

Отже, створення та реєстрація офшорної компанії можуть проводитися як самими засновниками, так і місцевими та міжнародними юридичними фірмами по їх довіреності. У першому випадку потрібна особиста участь всіх засновників-акціонерів у складанні, оформленні та поданні установчих та реєстраційних документів в місцевий реєстр компаній; наймі місцевого персоналу; оренді юридичної адреси, засобів зв'язку та приміщення для проекрованої компанії; встановленні необхідних контактів з місцевою адміністрацією і т. д. Дуже рідко засновникам вдається з першої спроби зареєструвати свою компанію без юридичних накладок, повернення документів і марної втрати часу. У другому випадку засновникам досить буде внести певний завдаток юридичній фірмі (провайдеру), повідомити їй необхідний мінімум інформації про себе та створюваної компанії і чекати реєстраційне свідоцтво.

Література

1. Конвенція між Урядом України і Урядом Республіки Куба про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи та на майно від 27.03.2003. – МЕГА-НАУ: Найбільша правова оффлайн система України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/>

2. Конвенція між Урядом України і Урядом Республіки Македонія про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і на капітал від 02.03.1998. – МЕГА-НАУ: Найбільша правова оффлайн система України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/>

3. Конвенція між Урядом України і Урядом Сполученого Королівства Великобританії і Північної Ірландії про усунення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доход і на приріст вартості майна від 10.02.1993. – МЕГА-НАУ: Найбільша правова оффлайн система України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/>

4. Козырин А.Н. Налоговое право зарубежных стран: вопросы теории и практики/ А.Н. Козырин. – М. : Манускрипт. – 1993. – 226 с.